

Камбаната на Свободата. Велико-Търновска легенда.

Ако нѣкой отъ нашите малки читатели отиде въ стария престоленъ градъ Велико Търново, нека мине по равното сѣнчесто шосе презъ Света гора. По една стрѣмна пѫтека той ще слѣзе къмъ легендарната рѣка Янтра, ще прехвърли турския мостъ и ще завие нагоре къмъ Царевецъ. Още не стигналъ нѣкогашната крепость, малкиятъ гостенинъ ще спре учуденъ предъ голѣмия каменъ лъвъ, легналъ до входа на Царевецъ като вѣренъ стражъ. Задъ гърба на лъва е Сѣчената скала. Доскоро надъ тоя стрѣменъ прорѣзъ е имало дѣрвенъ срѣдновѣковенъ подвиженъ мостъ. Жителите на Царевецъ всѣка вечеръ сѫт вдигали съ синджири и крепостта е ставала недостѣпна. Хълмътъ, кѫдето сѫт били нѣкога дворцитъ, сега израства къмъ облацитъ, насъченъ отъ живописни пѫтеки и зашуменъ съ гѣста зеленина. Ето и бѣлата хижа, кѫдето нощуватъ

лѣтно време хиляди туристи. Надъ нея пѣлзи нагоре една пѫтека. Тя се вие подъ борови дрѣвчета, между бодливи шипки и потъва въ дѣлбоката до поясъ трева. По тая пѫтека гостенинъ ще стигне на сания върхъ, нареченъ Камбаненъ хълмъ.

Чуденъ свѣтъ се разкрива наоколо. Въ морна марания потъватъ горитѣ, кѫдето сѫт потулени манастири отъ второто бѣлгарско царство. Сини орлови скали се спушкатъ и падатъ въ пропастта, издѣлбана отъ водитѣ на Янтра. Янтра лжкатуши, чурулика и водитѣ й горятъ като разтопено злато. А градътъ не може да бѫде описанъ съ перо. Много вѣкове гигантската рѣка на времето е трупала кѫща върху кѫща и е създала това чудо за очите, което нощемъ прилича на полюлей съ запалени кандила.

Върху Камбанния хълмъ има една полуварината дѣлбока яма. Край ямата — дебели камени